

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

VLAST

PETICE '78

Rok 1978 má pro oba naše národy mimořádný historický význam. Svým leto- počtem připomíná tři mezníky v dějinách naší národní existence:

Před 60ti lety — v roce 1918 — se zrodil československý nezávislý stát založený na demokratických principech a humanistických ideálech T. G. Masaryka —

Před 30ti lety — v roce 1948 — byl v zemi zničen parlamentní systém, přerušen de- demokratický vývoj a postupně nastolen stalinismus ničící národní vědomí, duch a přírodní i lidské zdroje po mnoho let —

Před 10ti lety — v roce 1968 — vpadly do naší vlasti armády sovětského bloku, kte- ré zastavily proces obnovy národní kultury, demokratizace a humanizace veřejného života, což vyústilo v masové porušování základních lidských práv a svobod...

Proto my dnes, iniciátoři a podporovatelé této petice:

- 1) **ZÁDÁME** odchod sovětských vojsk z Československa, obnovu nezávislosti, suve- renity a práva sebeurčení pro občany naší vlasti, jak jsou formulována v člancích I, II, III, IV a VII Helsinské dohody z roku 1975,
- 2) **PODPORUJEME** Chartu 77 a její požadavky vznesené na nynější režim ve věci občanských a politických práv opírající se jak o Helsinskou dohodu samou tak i o zákon č. 120/75 Sb. ze dne 11. listopadu 1975.
- 3) **POŽADUJEME**, aby pražský režim upustil od persekuce chartistů i ostatních ob- čanů žádajících respektování platných československých zákonů i meziná- rodních smluv, na které vláda CSSR přistoupila,
- 4) **VYZÝVÁME** vládu ČSSR, aby revidovala všechny právní normy, které jakkoliv Helsinskou dohodu porušují nebo omezují,
- 5) **OBRACÍME** se na Výbor lidských práv při Organizaci spojených národů, aby po- žadoval od vlády ČSSR pravidelně hlášení o tom, jaká opatření byla v oblasti úpravy právních předpisů provedena,
- 6) **ZÁDÁME** všechny signatáře Helsinské dohody, aby při všech příležitostech poža- dovali od vlády ČSSR dodržování všech závazků z podepsané Helsinské dohody a všech na ni navazujících dokumentů.

V New Yorku, 1. ledna 1978.

PETICE '78

Dokument PETICE '78 vydaný na prahu roku, ve kterém naše národy vzpomenu založení republiky, mnichovských událostí, komunistický únorový puč a invázi armád sovětského bloku, je odpovědí na CHARTU 77, uveřejněnou právě před rokem. Je také vyjádřením tužeb a cílů československého demokratického exilu.

PETICE '78 vznikla z pocitu povinnosti, který nám ukládá statut exulanta. Z pocitu sounáležitosti se vším co se děje doma. Ze snahy neustále upozorňovat svobodný svět na znásilňování bezbranných.

PETICE '78 není akcí politických prominentů, osobností, organizací nebo spolků. Naopak — je výzvou ke všem drobným, neznámým, roztroušeným po všech kontinentech, kterým osud našich národů a státu není lhostejný.

Připravovatelé PETICE '78 bedlivě dbali, aby dokument vyjadřoval základní požadavky československého exilu, bez ohledu na politické směry, víru, národnost, věk, vzdělání a pohlaví. Snažili se, aby PETICE '78 byla formulována tak, aby každý exulant mohl bez zábran svým podpisem vy-

jadřít podporu tomuto hnutí, které by se mělo stát celistvou, spontánní akcí.

Nechť není nikoho, kdo by zůstal nečinně stranou. Demonstrujme okupačnímu režimu doma naši jednotu a sílu, které se tolik bojí. Dejme našim spoluobčanům, kteří jsou nuceni žít v nenáviděném nadekretovaném protektorátu, naději a víru, že nejsou sami, že jsme s nimi. Věnujme každý z nás těch několik minut potřebných k podpisu a odeslání souhlasu; souhlasu s tím, co každý chceme. Na protest proti tomu co nechceme.

Nechť náš protest, který bude předán v den desátého výročí okupace naší vlasti Výbor pro lidská práva při Organizaci spojených národů v New Yorku, je dokumentován desetitisíci podpisy celého československého demokratického exilu. **TAKE JMÉNEM TVÝM!** Jménem tvých přátel, Američanů, Kanadčanů, Evropanů, Australanů — a všech těch, kteří podporují naše snahy pro obnovení svobodné, demokratické a humanitní Československé republiky.

Nezůstaň nikdo stranou!

Souhlasíte-li s jejím zněním vystřihněte laskavě tento rámeček a zašlete jej na adresu:

PETICE '78
P.O. Box 4339, Sunnyside Station
Long Island City, N.Y. 11104, USA

SOUHLASÍM A PODPORUJI PETICI '78

podpis

adresa

datum:

Souhlasím aby moje jméno

ANO

bylo uveřejněno

NE

Z krajanského života v Rakousku

MAFIE PĚTI NUL.

Byli jsme seznámeni s dopisem Svobodné společnosti na podporu přátelství s národy Československa Mnichov ze dne 24.1.1978 Menšinové radě ve Vídni, který se zabývá aférou "PĚTI NUL"

Protože jsme po několikaletých zkušenostech s "demokracií" ve VSL a v Menšinové radě přesvědčení, že VSL dopis nezveřejní, a ani Menšinová rada jednotlivé body jasně nezodpoví, seznámíme naše čtenáře alespoň stručně s jeho obsahem.

Dopis obsahuje 11 bodů. Svobodná společnost v několika z nich žádá od Menšinové rady a v ní sdružených spolků upřesnění nebo doplnění údajů týkajících se jejich zaměstnance pana J. Jonáše.

Stručný obsah jednotlivých bodů dopisu:

1. bod - z podkladů zajištěných policií vyplývá, že pan Jonáš byl finančním referentem skupiny PĚTI NUL. Společnosti si dovoluje požádati Menšinovou radu o zprávu, zda na financování poměrně nákladné činnosti skupiny používal pan Jonáš vlastní peníze, nebo prostředky některého spolku menšiny.

2. bod obsahuje dotaz, z jakých prostředků byl pořízen ČS státní znak na hlavičku anonymních dopisů, který obstaral pan Jonáš. Vypůjčil si ho jmenovaný z majetku Menšinové rady, některého z jejích spolků, nebo byl zapůjčen jiným orgánem?

Zvláštní zhotovení by muselo být velmi nákladné.

3. bod informuje Menšinovou radu, že pan Jonáš své štvání nezaměřoval jak se pokouší tvrdit pouze na sudetské Němce, ale i na vedoucí funkcionáře exilu, kteří s těmito nemají naprosto nic společného.

4. bod upozorňuje, že psaní VSL je nenávistné, šovinistické, a nemá s demokracií a s Masarykem, ke kterému

se tato vídeňská menšina až dosud hlasila, naprosto nic společného.

5.bod vyavětluje, že tvrzení pana Jonáše na stránkách menšinových novin, že Svobodnou společnost financují sudetští Němci je nepravdivé. Uvádí, že Svobodná společnost je v NSR uznána jako obecně prospěšná organizace a z tohoto titulu je podporována bavorskou vládou.

Také tvrzení o souvislosti mezi Svobodnou společností a "Sudetskou peticí" UNO označuje se v dopise jako nepravdivé.

6.bod informuje Menšinovou radu o složení Svobodné společnosti, které je úmyslně panem Jonášem ve VSL zkreslováno a nepravdivě líčeno.

7.bod se zabývá důkazy, že pan Jonáš psal anonymní dopisy a uvádí zjištěné případy.

8.bod uvádí, jak daleko se tato skupina ve snaze rozvrátit čs dem.exil dostala, když ve svých dopisech vyhrožuje uplatňováním komunisty vydaných zákonů proti exilovým funkcionářům.

v 9.a 10. bodě jsou uváděny nepravdy a polopravdy, kterými se odhalení rozbíječi snaží zahladit nebo ospravedlnit svoji činnost.

11.bod citujeme doslova:

Josef Jonáš prohlašuje, že je proti komunistům. Výsledkem jeho práce- žurnalistické i anonymní- je rozbíjení exilu a spolupráce svobodných Čechů a Slováků. To je komunistická linie.

K dopisu dodáváme:

Již řadu let upozorňují jak krajané tak i exulanti v Rakousku Menšinovou radu ústně i písemně na politickou minulost pana J.Jonáše, jakož i na jeho nynější exilu škodlivou činnost a používání menšinového tisku proti dem.exilu.

S politováním nutno konstatovat, že ještě ani dnes

nenášla ta část demokratických a neúplatných funkcionářů vídeňské menšiny odvahu se s touto záležitostí, která dělá menšině takovou ostudu, vypořádat.

A nyní několik slov k jednomu bodu "Prohlášení", které k této záležitosti bez informace čtenářů o co vlastně jde, vyřikly VSL dne 2.2.1978.

Z "Prohlášení" které jako obvykle sestavila skupina zainteresovaných, v čele s panem Jonásem a které snad proto není ani nikým podepsáno, /možná že si ho schválili "tvůrci" sami/, vyplývá jasně, že:

Celá Menšinová rada/všichni její funkcionáři včetně zástupců 15 ti spolků/ s o u h l a s í se snahami jejich placeného pracovníka pana Josefa Jonáše, o rozbití ČS dem.exilu.

Neboť jak z textu "Prohlášení" vyplývá: " VSL jsou orgánem Menšinové rady a vyjadřují jasně její názory a přesvědčení v otázkách národně politických a menšinových" -/doslovný text /.

Za tento svůj postoj sklídí jistě Menšinová rada nebo její funkcionáři pochvalu od zdejšího čs vyslanectví. Možná, že to i některému funkcionáři pomůže při jednání o udělení visa do ČSSR, po kterém tolik touží.

Na druhé straně však doufáme, že se tento spolek a jeho funkcionáři za situace ve které se nachází, přestanou ve svých člancích a diskusích skrývat za slovy svoboda, demokracie, Masaryk-neboť k těmto pojmům mají daleko.

Na článek krajana L.Kolína v minulém čísle ZPRAVODAJE VLAST - reagoval ČS poradní sbor Mnichov, jakožto orgán zastupující a sdružující čs exil v Evropě tím, že nám dal k dispozici výpis ze schůzek ve Vídni ve dnech 31.1. a 1.2.1975.

Z výpisu, ze kterého je jasné jak neobjektivně a tendenčně bylo celé setkání líčeno ve VSL z prosince 1977 vyplývá:

1. v uvedeném termínu se konaly d v ě schůzky a to

první dne 31.1.75 v bytě pana dr.I.Šafáře a druhá 1.2.75 s MR. O této první schůzce, které se pan Jonáš zúčastnil společně i s panem Minaříkem "zapomněl" pan Jonáš ve svém článku "Něco ve mně tiká", informovat. 2. Tato schůzka měla pevné body jednání, skončila po půlnoci za přátelské atmosféry. "Kožichy" nikdo neprášil a nikdo ze schůzky n e u t í k a l.

Na schůzce s Menšínovou radou dne 1.2.1975 -
1. také nikdo "kožichy neprášil" viz komuniké z této schůzky od pana Jonáše uveřejněné pro informaci v originále v minulém Zpravodaji VLAST.
2. v jednání vystoupil za menšinu pan KARL MATAL, který snad proto, aby zdůraznil nechuť a nezájem menšiny o společný postup proti režimu v ČSSR /tato nechuť je vsem zdejšími exulantům známa - pozn.red./, začal číst z pražského denníku "PRÁCE" tendenční článek týkající se tiskové konference s navrátilcem Marákem. Z tohoto odvodil kritiku Poradního sboru.
3. V diskusi vysvětlili pracovníci PS ing Holman a J. Pejskar panu Matalovi, že jde o kampaň pražského min.vnitř, které asi pan Matal přikládá větší důvěryhodnost než prohlášení vedoucích funkcionářů PS.
4. Oba pracovníci se pozastavili nad tím, že se mezi funkcionáři menšiny s panem Jonášem v-čele nenašel jediný, který by pana Matala s jeho komunistickými argumenty uvedl do správných mezí.

Tolik k zápisu-čtenáři si mohou udělat obraz, kam se kdysi tak silně demokratická menšina zásluho-několika novopřecených funkcionářů dostala. Na příklad pan KARL MATAL je funkcionářem menšiny od r.1968 a pan Jonáš?

České srdce a soc.strana 16 pořádají dne 5.3.1978 další oblíbenou besedu s hudbou a tancem.
Místo konání: Vídeň 16 - Liebharts-gasse 56
Začátek: 17 oo hod.
Staro i novokrajané srdečně vítání.

Bilak ve Vídni aneb jak to bylo s «pozváním» v r. 1968

Vasil Bilak pokládá za svou hlavní přednost, že «vždy mluví pravdu» a říká i «nepopulární věci» (zřejmě považuje svou nepopularitu za zvláštní zásluhu). Na své první tiskové konferenci na Západě, v červnu ve Vídni, se skutečně vyznamenal rasnými útoky proti eurokomunismu, jaké si z taktických důvodů nedovoluje ani Brežněv, ba ani Živkov. Do rozpaků jej nevedly ani otázky o persekuci signatářů Charty 77 a o nedostatku demokracie v Československu. Bilak zaujal západní novináře prohlášením, že u nás může každý občan od Šumavy až k Tatrám vyjádřit svůj názor bez jakýchkoliv zábran svou účastí ve volbách, prý tak demokratických, že se s nimi poměry na Západě nedají vůbec srovnávat.

Avšak do velkých rozpaků a nervozity uvedla Bilaka otázka rakouského novináře, zda on také podepsal v srpnu 1968 «pozvání» Moskvě k poskytnutí «bratrské pomoci» a zda vůbec takové pozvání kdy existovalo. Podle Bilaka «stovky čs. komunistů, mezi nimi i členů ÚV KSČ, vlády a parlamentu požádaly o tuto pomoc». Jeho nervozita přešla v podrážděnost, když byl dále dotazán, proč tak důležitý dokument nebyl nikdy zveřejněn a zda s ním teď bude veřejnost seznámena a zda pod ním je také jeho podpis. Bilak začal křičet «proč zrovna já, vždyť jich bylo víc!» a teprve postupně se uklidnil a sdělil přítomným, že «až se rozhodneme tento dokument zveřejnit, dovíte se, zda jsem ho podepsal».

Velmi by nás zajímalo-jako přítomné novináře-proč se takový dokument, existuje-li skutečně, musí skrývat ještě 10 let po normalizaci? Proč se ti stateční «internacionalisté» ani dnes nehlásí ke svému činu? A když jsou tak stateční, proč se k němu nehlásili v srpnu 1968, kdy Moskva jej tolik

potřebovala? Proč se ještě na jaře 1969 nechal slavnostně «očisťovat» od předsednictva ÚV KSČ že «nic nevěděli» a že tvrzení o tom, že o interventci předem věděli či ji vyvolali, jsou «pomluvou»? Jestliže měli strach tehdy, proč mají strach ještě dnes?

Bilakovo první veřejné vystoupení v západní zemi bylo trapné, ale velmi užitečné, protože po mohlo pochopit přítomným novinářům, proč nyní nější okupační režim jedná tak, jak jedná, kdy jeho hlavním ideologem a tvůrcem zahraniční politiky je Vasil Bilak. Poučné bylo i to, jak Bilal jednal se západními korespondenty, kteří jsou akreditováni ve Vídni, aby psali o Československu. Kritizoval ostře korespondenta francouzského *Le Monde* Manuela Lucberta za to, že píše neobjektivně o Československu a když tento namítl, že všechny jeho žádosti o vízum do Československa jsou čs. úřady odmítány a ptal se, kdy je konečně dostane, odpověděl Vasil Bilak způsobem, který osvojil doma s novináři: «To záleží na Vás, jak budete psát!». Tento liberální postoj, inspirovaný helsinskými dohodami, vyvolal u přítomných novinářů bujarou veselost.

Ke svým 60. narozeninám dostal Vasil Bilak 7 toto a obdobná vystoupení nejvyšší čs. řády (!) a Moskvy také Řád Lenina (!). Jak známo, tento řád dává jeho nositelům práva na četné výhody v území SSSR: nárok na vládní byt a dažď, bezplatné léčení v kremelské nemocnici, rekreaci ve v hrozených lázních u moře a v horách a hlavně-v sokou sovětskou penzi. Přejme Vasilu Bilakovu aby si této penze užil na sovětském území co nejdříve od chvíle, kdy už nebude moci u nás dělat ani hlavního ideologa, ani tvůrce zahraniční politiky. Ne že bychom ho vyháněli, ale ke krejčovci se stěží bude chtít vrátit.

Rozmlouvají dvě sekretářky na ÚV KSČ: „Proč dneska soudruh Husák tak zuří?“

„Ale dostal od čínského velvyslance k narozeninám darem pozlacené Konfuciovo přísloví a nechal si to přeložit“.

„A co tam stálo?“

„Věc která se nejčastěji otvírá omylem — jsou ústa“.

„A proč tak nadává na Čiňany soudruh Bilák?“

„Tomu zase nedávno věnoval čínský velvyslanec Konfuciovo přísloví Největším uměním v životě člověka je — umět něčs odejít“.

České slovo

noviny československého exilu

vychází od r. 1955 měsíčně v Mnichově a do listu přispívají významní exiloví spisovatelé, žurnalisté a publicisté.

- přináší zprávy ze světa, články o politických, hospodářských a kulturních událostech v Československu
- v rubrice "Naši dopisovatelé v Československu nám hlásí" informuje o tom, co se děje v jednotlivých krajích a měsících
- ve sportovní části zaznamenává nejdůležitější výsledky v čs. sportu
- v rubrice "Ze života krajanů a exulantů" referuje o novinkách v exilu
- pobaví vás fejetony "Záznamy" a rubrika "Čemu se doma smějí"

buchhandlung

heinz kolisch

ČESKÉ KNIHY

Z KNIHKUPECTVÍ

telefon 433221

psk 181292

Informační zpravodaj - IZ - vychází měsíčně.
Majitel a vydavatel - Nová Vlast, Rada národnostní skupiny v Rakousku usedlých Čechů a Slováků.
Adresa: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Za redakci zodpovídá: Frant.BUCHAL, 1040 Wien, Taubstummengasse 6.

Informační zpravodaj VLAST -IZ- erscheint monatlich.
Eigentümer und Verleger - Nová Vlast, Volksgruppenrat der in Österreich ansässigen Tschechen und Slowaken.

Adresse: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Für die Redaktion verantwortlich: Fr. BUCHAL,
1040 Wien, Taubstummengasse 6.